

0,30, καὶ πλάτος μ. 2,40, εἰς ὅσον μέρος δὲν καλύπτεται ὑπὸ τοῦ χρώματος, παρατηροῦντι ἔντομαὶ παρόμοιαί βάθους μ. 0,15 καὶ 0,17.

Ἐπὶ ἄλλου λίθου, μήκους 2,90 καὶ πλάτους 0,39, παρατηροῦνται τρεῖς μόναι ἔντομαὶ μήκους ἐκάστη 0,32, κατὰ δὲ τὸ βαθύτερον μέρος αὐτῶν 0,20, καίτοι δὲ αἱ τρεῖς αὗται ἔντομα ἔχουσι βάθος μόνον μ. 0,14 ἐκάστη, ἀπεκόπη ὅμως ὁ λίθος κανονικῶς ἐπὶ τῆς δι' αὐτῶν διηκούσης γραμμῆς.

§ 5. Περὶ τοῦ τρόπου, δι' οὗ οἱ ἀρχαῖοι ἔκοπτον τοὺς λίθους, δὲν γνωρίζω (ἕνεκα τῶν πτωχοτάτων ἐνταῦθα βιβλιοθηκῶν) ἂν ἐγράφη τι καὶ ἐν τίνι συγγράμματι. Μοὶ εἶναι μόνον γνωστὴ ἡ εἰκὼν (Fig 465), ἡ παριστώσα architecte et tailleurs de pierre). ἤτις ἐν τῷ Dictionnaire des antiquités Grecque et Romaines καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ architectus (σελ. 381 Τόμ. Α΄.) παρατίθεται, ληφθεῖσα ἐκ χειρογράφου Κώδικος τοῦ Βιργιλίου ἐν τῷ Βατικανῷ, ἔκδ. Ang. Mai, 1835 pl. XIX. Ἡ δὲ ἑτέρα εἰκὼν ἐκ τοῦ αὐτοῦ χειρογράφου παριστᾷ ἀπλῶς ἐργάτας λαξεύοντας κίονα καὶ βάθρον, οὐχὶ δὲ κόπιοντας λίθους ἐκ λατομείου. (Πρβλ. καὶ Ἀρχαιολ. Λεξικὸν Ἀ. Γ. Ραγκαβῆ ἐν λέξει λιθοξόος, λιθοτόμος, λιθουργός, σελ. 588).

Ἄν τῶνόντι οὐδὲν ἄλλο μὴ εἶναι γεγραμμένον που περὶ τοῦ προκειμένου θέματος, τότε ἡ ἀνακοίνωσίς μου αὕτη δὲν θὰ φανῆ ἴσως ὅλως διόλου ἀναξία λόγου.

Ὅπως δὲ ἦτορ ὅμως ἡ μνημονευθεῖσα εἰκὼν ἐκ τοῦ χειρογράφου τοῦ Βιργιλίου, καὶ ἂν ἔχη σκοπὸν νὰ παραστήσῃ τρόπον τινὰ ἐκκοπῆς λίθων, δὲν ἐξηγεῖ αὐτὸν ἐπαρκῶς.

Ἐν Σύμῃ, Φεβρουάριος 1905

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΧΑΒΙΑΡΑΣ

Αἱ ἀθυροστομαὶ τῶν μικρῶν

Ἡ μητέρα πρὸς τὸν πενταετῆ Νίκον τῆς :

— Ἐλα, παιδί μου· εἶνε ὦρα νὰ κοιμηθῆς . . . Πήγαινε νὰ πῆς καλὴν νύκτα στὴ κυβερνάντα σου καὶ φίλησέ την . . .

— Ἄ ! δὲν πάω μαμὰ ! . . γιατί πῆγε καὶ ὁ μπαμπᾶς χθὲς καὶ τοῦ ἔδωκε . . . ἓνα μπάτσο ! . .